

La política municipal vista amb ulls d'infants

La Llei Orgànica de Protecció Jurídica del menor, diu “El coneixement científic actual ens permet arribar a la conclusió que no existeix una diferència contundent entre les necessitats de protecció i les necessitats relacionades amb l'autonomia del subjecte, sinó que la millor forma de garantir social i jurídicament la protecció de la infància és promovent la seva autonomia com a subjectes”.

S'entén la participació com el dret dels nens i nenes a construir la seva pròpia vida per desenvolupar-se de forma autònoma, i estan implicats en aquest procés, pares, educadors i les diferents administracions. Els nens i nenes no són projectes dels adults, doncs el període infantil té un valor per si mateix, i tenen coses que dir sobre la societat en la qual viuen. S'ha de promoure la participació infantil, facilitant els instruments i mecanismes perquè puguin expressar les seves opinions en el context social, i així recuperar el protagonisme que els correspon, reconèixer la seva. Els nens i nenes són persones actives capaces de descobrir problemes socials en la família, l'escola, les institucions, el medi ambient, ... així com d'aportar solucions.

El moment clau en el qual es cristal·litza la preocupació d'alguns sectors professionals i socials per l'atenció a la infància es produeix durant la dècada de 1960. El 20 de novembre de 1959, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la Declaració dels Drets del Nen que es constitueix en la peça fonamental de la moderna concepció de la protecció de la infància.

Certament, la infància no ha tingut un espai propi reconegut fins fa poc temps, per això és necessari l'aparició d'iniciatives de participació infantil que permetin una visualització de la infància i el seu drets, creient fermament en les potencialitats dels nens i nenes, compartint els seus espais, realitats i necessitats, adequant els espais, instruments, criteris, objectius i plans de treball a les capacitats infantils. Perquè aquesta participació sigui genuïna, s'ha de recolzar la construcció d'una opinió informada per part dels nens, nenes i adolescents i promoure l'associacionisme com un espai propi de la infància i adolescència i de representativitat entre ells. La confiança i la competència per participar s'adquireixen gradualment, amb la pràctica. Es tracta d'un mecanisme per a la col·laboració activa entre nens, nenes i adults en les polítiques municipals...

Aquest text, és un resum de la moció que vam presentar al Ple municipal, el 22 de setembre de 2016.

Avui, el Consell Municipal dels nens i de les nenes de Vilassar de Mar és una realitat. I ho és, principalment, pel compromís i la il·lusió dels nens i nenes del nostre municipi, que estan treballant i aportant idees per construir el present i futur Vilassar de Mar. Felicitats!